

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 ἕτερον

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
 νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα

Ν ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
 ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α ακουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε

φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ται σευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μονας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πα λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχεσ προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι

τω ο νο ο ο μα τι ι ι ι σθ

Ν^{Πα} ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του Α δου εν τω

Σταν ρω ω α νη η η η λθες ι να τους εν σκο τει

θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε νους σου

να να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε κροι οις ε

λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι

κει ου φω ω τος παν το δυ υ υ να α α με

ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ

αν τα α πο

δωω ω ως μοι

Σ^{Πα} η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη σας ^Δ κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη ^Ε

^{Κε} και την α α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω

^{Δι} ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες κρα αυ

^{Πα} γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

^Ε μεν ^{Δι} η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως

^Ε Παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω

^{Πα} τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας ^Ε

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Ε
^Δ ει σα κῆσον

τη ης φω νη η η ης μ⁸ ^Ε

Σ^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α

ση η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που

φυ υ υ υ υ υ υ γω μεν ^Ε εν τω ου ρα νω

αυ τος κα τοι οι κεις εν τω Α δη ε πα τη η η σας

θα α να α α τον εις τα βα α α θη τα της
 θα α λασ σης ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο
 τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτον τε ε ες
 ι κε ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α
 ας εκ τω ων νε ε ε κρων ε λε ε η σο
 ον η η η μας

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω νην

της δε η η σε ωω ω ως μϛ
Ε ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε ε
 θα και την α α α να α α στα σι ι ιν σου υ
 μνου μεν και δο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει
 Θε ε ος η η μων εκ τος σου αλ λουονκ οι οι οι οι
 δα α α μεν

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος
 ε ε ε ε στιν

Πα Δι
 ι α παν τος ευ λο γου ντε ες τον Κυ υ
 Πα
 υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου μεν την α
 Κε
 να α στα σι ιν α α αυ του σταυ ρο ον γα αρ
 Πα
 υ πο μει ει ει να ασθα να τω θα α να α τον ω ω ω
 Πα
 λε ε ε ε σε

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον
 Κε Δι
 Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ι
 Δ ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος
 Κε
 ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α
 Μ Δι
 α νε ε και νι ι ι σας η μα α δι α α α του
 ου ου Στα αυ ρου ου ου σου δω ρου ου ου με ε ε
 Πα
 νο ος η η η μιν ζω ω η ην και α α φθαο
 Πα
 σι ι ι ι αν

Τῆς Θεοτόκου, προσόμοια γ' εἰς δ'.
 Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ξένα και παράδοξα, τῶν οὐρανῶν ὁ Δεσπότης, ἐπὶ σοὶ τετέλεκε, καταρχὰς Πανάμωμε· καὶ γὰρ ἄνωθεν, ἐμφανῶς ἔσταξεν, ὑετὸς καθάπερ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεόνυμφε, Πηγὴν δεικνύων σε, σύμπαν ἀγαθὸν ἀναβλύζουσιν· πλημμύραν τε ἰάσεων, τὰς εὐργεσίας προρρέουσιν, ἅπασιν ἀφθόνως, τοῖς χρήζουσι τὴν ῥῶσιν τῶν ψυχῶν, καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος, ὕδατι τῆς χάριτος.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Ξένα και παράδοξα, ...

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μάννα σε οὐράνιον, καὶ Παραδείσου Παρθένε, τὴν Πηγὴν τὴν ἔνθεον, ὀνομάζω Δέσποινα προσφυστάτα· τῆς γὰρ γῆς ἔδραμεν, ἡ ῥοὴ καὶ χάρις, τῆς Πηγῆς σου τετραμέριαν, αὐτῆς καλύπτουσα, ξένοις τεραστίοις ἐκάστοτε, καὶ πᾶσι τὸ αἰτούμενον, γίνεται τὸ ὕδωρ πινόμενον· ὅθεν γεγηθότες, Χριστώνυμοι προστρέχομεν πιστῶς, ἁγιασμὸν ἀρουόμενοι, πάντοτε γλυκύροον.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἀναβλυστάνεις Παρθένε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τῇ Πηγῇ σου πάντοτε, Θεονύμφευτε· δωρεὰν ῥεεῖς γὰρ, δαψιλῆ καὶ χύδην, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἴματα· τυφλοὺς ἐμβλέποντας, φαίνεις ἐναργῶς προσιόντας σοι· χωλοὺς πολλοὺς ἀνώρθωσας, καὶ τοὺς παρειμένους συνέσφιγξας· τὸν δὲ νεκρωθέντα, ἐζώωσας προσχύσει τῇ τριττῇ· ὕδρωπικῶν καὶ δυσπνόων τε, πάθη ἐθεράπευσας.

Ῥηχος πδζ Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ι ις λα α λη η η σει τας δυ να στει ει ας

σὺ Πη η γη η τις ἐξ ἀ κε ἐ νω ῶ ῶ των θαυ
 μα των πλημ μύ υ ρο ο σα πολ λα και υ περ φυ υ
 υ υ υ σιν ἐ νερο γει ει δι α ι α α α
 α α σε ε ε ε ων βα βαι αι των με γα
 λει ει ει ῶ ῶ νων τοι οισ πα α σι ε πι ι ι ο
 ρε ε ε ε εις ὄ μ ο ν γ α ρ νο ση η μα α α
 τα χα λε πα Α α α πη λα α σας των προ σι
 ον των με ε ε τα α πο ο ο θ α λ λα και
 τα των ψυ χων πα θη ε ε εκ πλυ υ υ νεις κα θα ρι
 ι ζ σα Πα να α α α α σπι ι ι ι λε συν πα
 α α σι βρα βε ε ευ ο ο ο ο σα και με
 γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

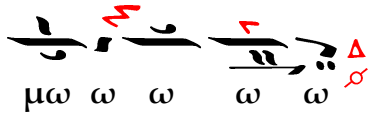
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 ο ο ο αι αι ῶ ῶ ῶ νας των αι ῶ ῶ ῶ

νων α α α μην

Τ^{Πα}ις μη μακαρισει σε Πα να γι α α α Πα α
ρθε ε ε νε ^{Δι}τις μη α νυ υ μνησει ει σου τον α λο
ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ^{Πα}ο γαρ α χρο
νωσ εκ Πα τρος ^{Δι}εκ λα αμ ψας Γι ος μο ο νο γε ε
νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^{Πα}
φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει
γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω ποσ δι ι
η η η η μας ^{Κε}ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω
ω ωπων τε ^{Δι}μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι
ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τωσ γνω ω ω ρι ζο
ο με ε ε ε νος ^{Πα}αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

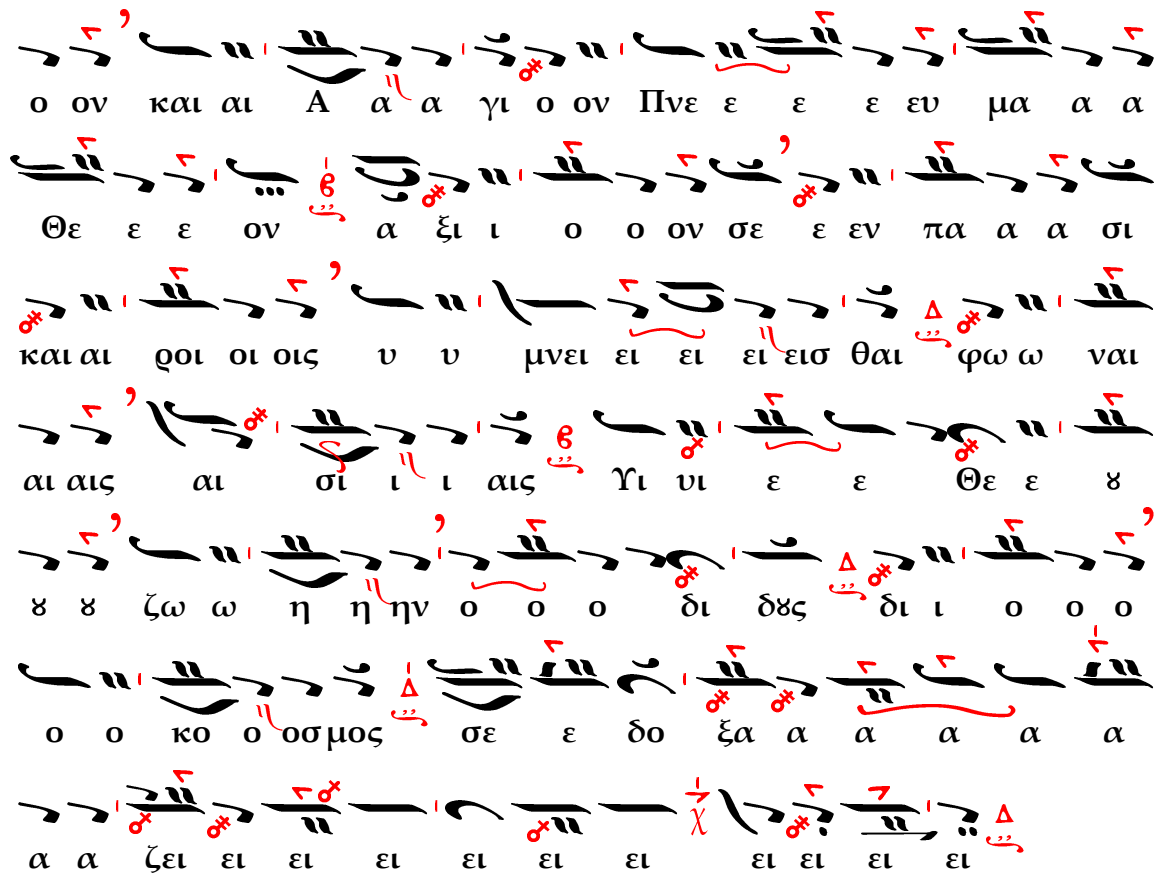
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

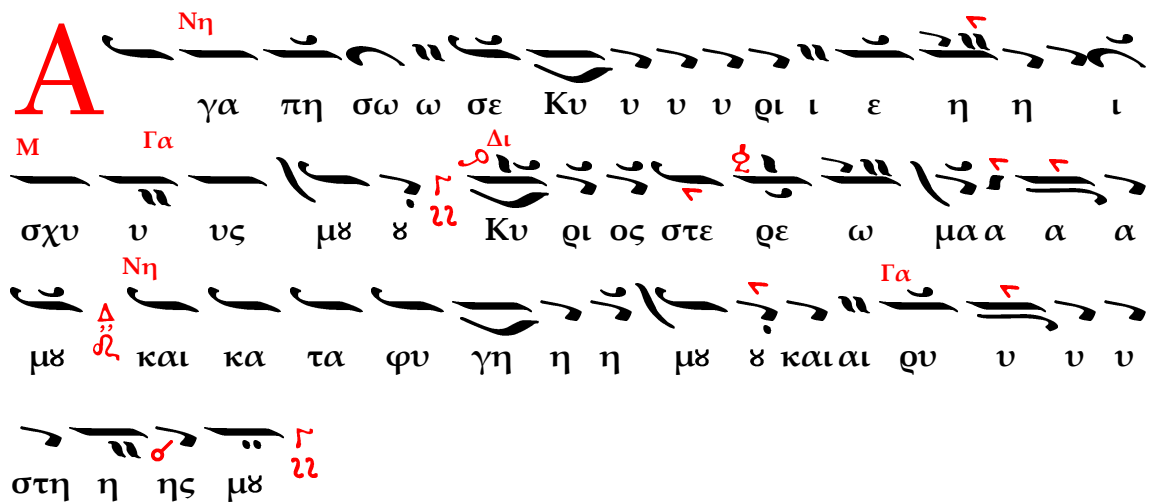

 ο ο ν και αι Α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ο ν α ξι ι ο ο ο ν σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ο ις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η η ν ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

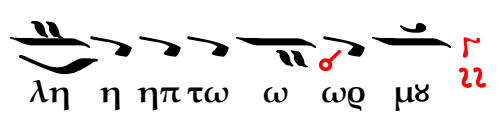
Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ρϛ Γα φ

A γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι
M **Γα** σχυ υ υς μϛ ς Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α
Νη **Γα** μϛ και κα τα φυ γη η η μϛ ς και αι ρυ υ υ υ
 στη η ης μϛ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, και ἐλπιδω ἐπ' αὐτόν,

ὑπερασπιστής μου και κέρας σωτηρίας μου και α αν τι ι

 λη η η πτω ω ω ρ μϛ

A ^{Nη} γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι
^M ^{Γα} ^{Δι} ²² σχυ υ υς μδ δ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α
^{Nη} ^Δ ²² μδ και κα τα φυ γη η η μδ δ και αι ρυ υ υ υ
στη η ης μδ ²²

Στίχ. β'. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον ^Δ ²² και εκ των εκ ^χ

θρω ων μδ δ σω ω θη η η σο ο ο μαι ²²

A ^{Nη} γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι
^M ^{Γα} ^{Δι} ²² σχυ υ υς μδ δ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
^{Nη} ^Δ ²² μδ και κα τα φυ γη η η μδ δ και αι ρυ υ υ υ
στη η ης μδ ²²

Στίχ. γ'. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, ^Δ ²² και ἡ
κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται ^Δ ²² εις τα ω τα αυ

τδ δ ²²

A ^{Nη} γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι
^M ^{Γα} ^{Δι} ²² σχυ υ υς μδ δ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
^{Nη} ^Δ ²² μδ και κα τα φυ γη η η μδ δ και αι ρυ υ υ υ

στη η ης μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ

σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

ᾠχος πλ. α' Δι-θ

Τ^{Δι} ἡν α να στα σι ι ιν σου Χρι στε Σωτηρ Αγ γε
λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και η μα ας τους ε πι γη ης
κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρδι α σε ε δο ξα
ζειν

Εἶτα τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγὴ, κατὰ θαλάσσας πελαγίζουσα θαύματα, πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Ὠκεανὲ νοητέ, τὰ Νειλῶα ρεῖθρα ὑπερβαίνουσα, τῇ χύσει τῆς χάριτος· Σιλωὰμ ἄλλος δεύτερος, ὕδωρ πηγάζων, ὡς ἐκ πέτρας παράδοξον· Ἰορδάνου τε δεξαμένη ἐνέργειαν· μάννα σωτηριῶδες τε, ἐναργῶς τὸ γινόμενον, πρὸς τοῦ ζητοῦντος τὴν χρεῖαν, πλούσιον ὄντως καὶ ἄφθονον. Χριστοῦ Μῆτερ Κόρη, ἡ προχέουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὑμνοὶς ἐν ἑξαίσιοις Πιστοί, τὴν ἐπουράνιον νεφέλην ὑμνήσωμεν, σταγόνα τὴν οὐρανίαν, τὸν ζωοδότην Χριστόν, ἐπὶ γῆς ἀρρέυστως ὑετίζουσαν· τὸ ζῶν, τὸ ἀλλόμενον, καὶ πηγάζον ἀθάνατα, ὕδωρ τὸ θεῖον, τὴν ἀμβροσίαν τοῦ νέκταρος, τοῦ μηδέποτε μετὰ πόσιν ἐκρέοντος· δίψαν δὲ τὴν συντήκουσαν, ψυχὰς ἀπελαύνοντος· οὐπερ πιόντες ἐμφρόνως, ρεύματα θεῖα προβάλλονται, κοιλίας ἐκ

νόου, ἐπομβρίζοντα τοῖς πᾶσι, χάριν τὴν ἄφθονον.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπανσι τοῖς προστρέχουσι, πιστῶς τῷ τεμένει σου· μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον· Χριστοῦ Μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πάσα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Σ α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω μεν φι λε

ε ορ τοι οι οι εν υ υ υ μνοις σκιρ τη σω μεν εν υ

δα α σι και χο ρευ σω μεν ευ φραι νο ο ο με ε ε ε

νοι τοις α ε να ως πλη μμη η ρα ρ ρ σι τη ης

ζω ω η φο ο ο ο ο ρου ου πη η η γης βα

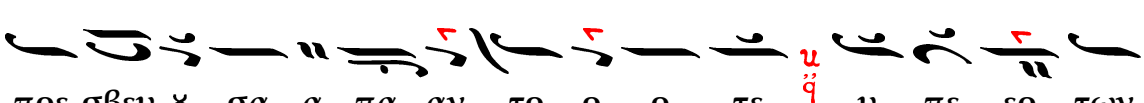

σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε τω ω ω ω

σαν και Πη γης τη ην χα α ριν προο χει ει τω σα αν

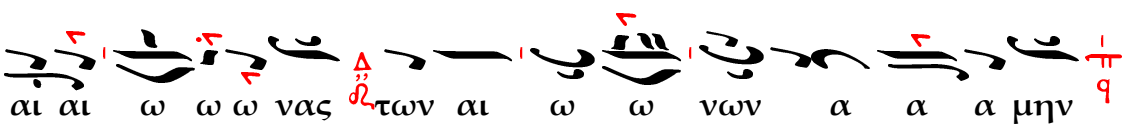
α φθο ο ο νως βα σι λεις γαρ ε σω ω σε τας εν

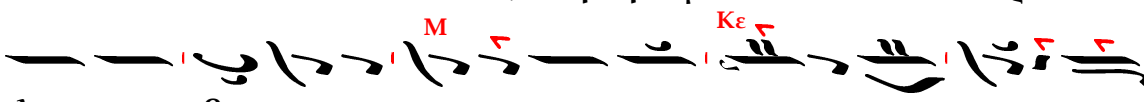

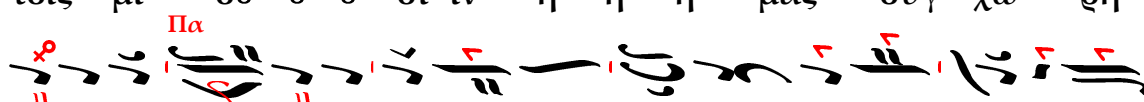
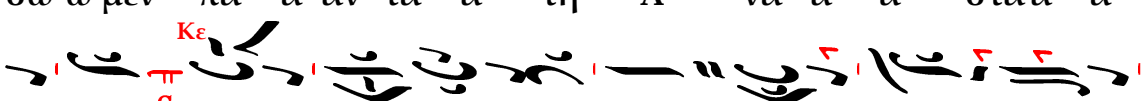
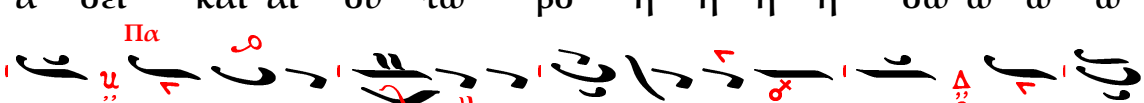
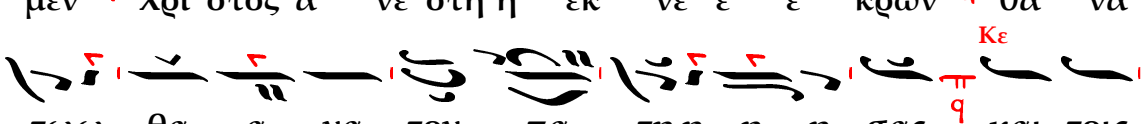
κλι νη συ σχε θεν τα ας δε τη προσψαυ σει ε ε ξα α

νε ε ε ε ε στη η η η σε ποι με νες τε και
 συμ πα αν τες την ομ βρο φο ρον νε ε φε ε λην
 το σω τη ρι ι ο ον υ υ δωρ συ νελ θον τες α
 α ρυ υ σω ω ω ω με ε ε ε θα οι εν
 νο σοις α α α πα αλ λα α γην οι εν κιν δυ νοις
 τη ην ρω ω σιν την α να ψυ υ χη η ην οι οι
 εν δι ι ι ι ψει τα ομ μα τα τε οι οι τυ
 υ φλοι οι κω φευ ο ον τε ε ες τη ην ευ η η
 κο ι ι ι ι αν την ι α τρει αν οι κα α
 χε ε ε κτδ δ δ εν τες οι εν θα να α α τοι οις
 την ζω ω η φο ο ο ο ρον οι παν τες την παν τα
 χου πι στοι οις προρ ρε ε ε δ δ δ δ σαν υ δα
 τα σω ω τη η ρι ι ας α να κρο τη η σα
 αν τες ου ου τω ως κρα α ξω ω ω μεν α
 ει ζω α προ χε ε ε δ δ δ δ σα να α α
 α α α α μα α α να α μα α τα α α α

 α α α α α α α εκ Πη γης α γνη
 Πα

 η μη δι α α λι ι ι πη ης Παρ θε ε ε ε νε

 πρε σβευ ς σα α πα αν το ο ο τε υ πε ερ των

 δε δλων σε

Ἦχος Παφ

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

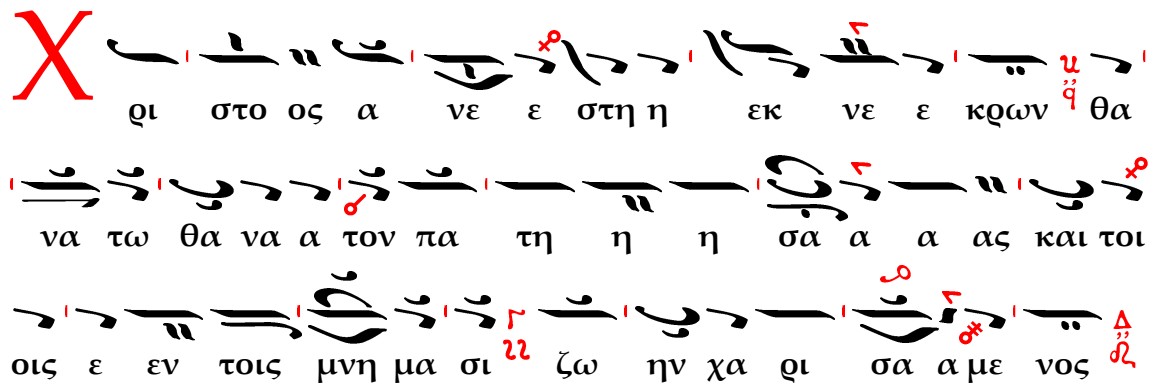

A να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

 υ ρει και α λλη λ ς πε ρι ι πτυ ξω ω ω

 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

 τοις μι σ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη

 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α

 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω

 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

 τω ω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

 εν τοι οἰς μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

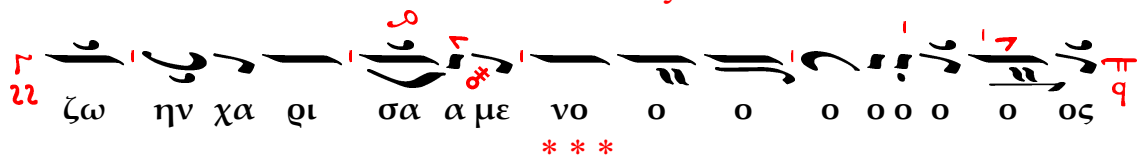
Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οἰς ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

τὸ τέλος

 ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *